

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 13-08-19549-08 שילר נ' קורי

תיק חיצוני:

בפני כב' השופטת אושרי פרוסט-פרנקל

תובעים גד רצין שילר

נגד

נתבעים יואב קורי

פסק דין

1 זוהי תביעה כספית בה עותר התובע, עו"ד במקצועו, לחייב את הנתבע, לקוח לשעבר במשרדו, לשלם
2 לו פיצוי בגין הוצאת לשון הרע והטרדה מאיימת.

תמצית טענות התביעה

3
4
5 1. התובע הינו עו"ד מאז 1976 ומאז 1981 בעל משרד עצמאי בו עובדים 4 עורכי דין נוספים ושתי
6 מזכירות.

7 ביום 3.7.00 חתם אברהם קורי ז"ל (להלן: "המנוח"), אביו של הנתבע, על צוואה שערך התובע עפ"י
8 הוראות המנוח, בה מינה את התובע כמנהל עזבונו. ביום 13.8.00 נפטר המנוח וצוואתו קוימה ביום
9 28.2.01, ביום 2.11.01 נפטרה רעיית המנוח ואמו של הנתבע (להלן: "המנוחה") וביום 16.12.01
10 הוצא צו ירושה, לפיו הנתבע ואחיו בועז, (להלן: "בועז") הינם יורשיה בחלקים שווים.
11 ביום 4.4.01 הנתבע ובוועז הגיעו להסכם חלוקת נכס שברחוב המרכולת 18 בתל אביב, שבחלקו היה
12 שייך למנוח. התובע מעולם לא ייצג את הנתבע אלא כמנהל העיזבון של הוריו המנוחים בלבד.

13
14 2. ביום 17.10.02 ללא ידיעת התובע, ערך הנתבע רשימת "פירוט עיזבון המנוחים", בה פורט כל
15 רכוש המנוחים, והגיש אותה בתיקים 4710/02 ו- 4700/02 שהתנהלו בפני כב' השופט גרניט
16 בביהמ"ש לענייני משפחה. לבקשת הנתבע, ביום 10.12.02 מונה התובע כמנהל עיזבונם של המנוחים.
17 בין הנתבע לבועז נוצרה מחלוקת באשר לחלוקת העיזבון, וכאשר בועז חלה והוכרז כפסול דין, מונה
18 בנו-מיכאל כאפוטרופוס על גופו ורכושו ביום 20.1.03. טרם סיום הליכי ניהול העיזבון, נפטר בועז
19 ויורשיו הם שני בניו.

20
21 3. ביום 16.6.04 נחתם בין הנתבע לאפוטרופוס של בועז הסכם נוסף, אותו ערך התובע, לחלוקת
22 נכסים מעיזבון הוריהם וההסכם קיבל תוקף של ביהמ"ש לענייני משפחה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 13-08-19549-19549 שילר נ' קורי

תיק חיצוני:

1 בס' 12 להסכם זה נכתב: **"...הצדדים מצהירים כי מוצו כל זכויותיהם לקבלת רכוש /או כספים**
2 **מעזבון המנוחים וכי לא תהינה תביעות /או דרישות צד כלפי משנהו לגבי נכסים אחרים של**
3 **העזבון"**.

4 התובע קיים את צוואת המנוחים, בהתאם לצו ביהמ"ש מיום 18.7.05 וביום 2.10.05 רשם את שתי
5 דירות שבעזבון כדלקמן: דירה ברח' מוזיר ע"ש יורשי בועז ודירה ברח' סירקין ע"ש הנתבע.
6 ביום 14.11.05 הגיש התובע בקשה לפסיקת שכרו והוצאותיו וביום 5.12.05 קבע ביהמ"ש לענייני
7 משפחה ששכר טרחתו יהיה בשיעור 3% בצירוף מע"מ משווי העזבון בתוספת הוצאות בסך 1,448
8 ש. בכך סיים התובע את פעולותיו כמנהל עזבון.

9
10 4. ביום 10.7.13, למעלה משבע שנים לאחר סיום ניהול ענייני העזבון, קיבל התובע לכתובת
11 הדו"אל של משרדו המופיעה על נייר המכתבים שלו, הודעה ששלח הנתבע ישירות ללשכת עורכי
12 הדין בנושא **"בקשה לברור נושא הקשור לעו"ד גד שילר"**. בהודעה טען הנתבע, שהסתבר שלאביו
13 המנוח היה רכוש נוסף שלא טופל ע"י התובע, הנתבע צרף נסח טאבו של חלקת אדמה, (להלן:
14 **"הנכס הנוסף"**) שהייתה אמורה, לטענתו, להתחלק בין יורשי אביו המנוח. בהודעה מבקש הנתבע
15 שלשכת עורכי הדין תפנה לתובע כדי שישלים מלאכתו כמנהל העזבון ויחלק גם את הנכס הנוסף,
16 ללא תמורה, כיוון שהוא קיבל את שכרו ועשה טעות.

17
18 5. ביום 11.7.13 בשעה 16:03 שלח הנתבע דוא"ל נוסף ללשכת עורכי הדין, שעניינו ברור בקשר עם
19 התובע, בצרף נסח רישום של נכס ברמת אפעל ובאותו יום בשעה 16:09 שלח בדוא"ל למשרד
20 התובע הודעה, בה הוא מבקש מהתובע להשלים את המלאכה לגבי אותו מגרש בין יורשי המנוחים.
21 בהודעה זו הוסיף הנתבע, שמדובר בטעות של התובע ולכן עליו להשלים את המלאכה במסגרת שכר
22 הטרחה שכבר קיבל. באותו יום בשעה 16:29 שלח הנתבע לתובע דוא"ל נוסף, בו הוא מבקש
23 מהתובע את פרטי תיק העזבון למילוי תלונה ללשכת עורכי הדין ובשעה 16:40 שלח לנתבע דוא"ל
24 נוסף, בו טען שלא קיבל חשבונית לגבי התשלום ששילם לו בתיק העזבון ומבקש עותק מהחשבונית.
25 באותו יום בשעה 21:15 שלח הנתבע לתובע דוא"ל לפיו, ככל שהתובע יתעלם מפניותיו, הנושא יובא
26 בפני הוועדה המתאימה ללשכת עורכי הדין. באותו יום בשעה 21:23 שלח הנתבע לתובע דוא"ל
27 נוסף, בו טען שלא קיבל מהתובע חשבונית בגין התשלומים ששולמו לתובע בקשר עם ניהול העזבון
28 וככל שלא ישלח חשבונית **"...להשאיר את הטיפול על פי הבנתו"**.

29
30 6. לאור פניות הנתבע, הזמין התובע את תיק העזבון מהגנזך ומצא שהנכס הנוסף אינו מוזכר בתיק
31 העזבון, התובע לא שמע עליו מעולם מאיש מבני המשפחה. פירוט נכסי העזבון שכתב הנתבע לא
32 כלל הנכס הנוסף, הוא לא נכלל בהסכמי החלוקה בין התובע לבועז, וכך גם בבקשה לפסיקת שכר
33 טרחת התובע, מה שמצביע שלא שולם לו שכר טרחה בגין הנכס הנוסף. טוען התובע שהנתבע היה
34 מעורב ופעיל בתיק העזבונות, פנה בעצמו לביהמ"ש ומעולם לא הזכיר את הנכס הנוסף.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 13-08-19549-08 שילר נ' קורי

תיק חיצוני:

1 לאור איומי הנתבע ופנייתו ללשכת עורכי הדין טרם שפנה אליו, כתב התובע לנתבע ביום 28.7.03
2 בדוא"ל שהוא סיים את תפקידו כמנהל עיזבון של המנוחים בסוף שנת 2005, שהנכס הנוסף לא היה
3 ידוע לו ואף לא לנתבע ולאחיו והוא לא פורט בהסכמי החלוקה ביניהם. כן פרט התובע, ששכר
4 טרחתו נקבע ע"י ביהמ"ש בלי לכלול נכס זה וכי אין בדעתו להמשיך להתכתב עם הנתבע. באותו יום
5 השיב לו הנתבע ששלח תלונה באותו בוקר ללשכת עורכי הדין.

6
7 7. באותו יום בשעה 11:21 כתב הנתבע לתובע שחלקת האדמה הייתה מוכרת לו ולאביו המנוח, בה
8 הוריו גידלו תותים, בשעה 11:29 שלח הנתבע לתובע דוא"ל נוסף בו כתב לתובע מהם תפקידי מנהל
9 עיזבון, ביום 29.7.13 בשעה 08:54 כתב הנתבע לתובע דוא"ל שהעברת חלקת האדמה הנוספת הינה
10 הליך פשוט יותר מדיונים בלשכת עורכי הדין, ביום 30.7.13 בשעה 10:10 כתב שוב הנתבע לתובע
11 שלא קיבל חשבונית שכ"ט ושיש דרכים למצות את הדין עם מעלימי מס ושהוא יפעל ככל שלא יקבל
12 את החשבונית, בשעה 10:19 כתב שוב לתובע שישלח העתק החשבונית שאם לא כן יפעל הנתבע
13 כראות עיניו.

14 ביום 31.7.13 בשעה 00:27 כתב הנתבע לתובע, שכיוון שלא קיבל את החשבונית, הוא פעל כך שמש
15 הכנסה יבדוק את התובע.
16 ביום 30.7.13 התקבלה בוועדת האתיקה של לשכת עורכי הדין תלונת הנתבע נגד התובע בה נטען
17 שהתובע התרשל בתפקידו ולא כלל בעיזבון את החלקה הנוספת.

18
19 8. טוען התובע, ששליחת הודעות דוא"ל אלקטרוניות רבות, בזמנים סמוכים, מבלי להמתין לקבלת
20 תשובות מהתובע, והאיומים הכלולים בהודעות אלה, מצביעים על מטרת הנתבע לפגוע ולהטריד את
21 התובע, להוציא דיבתו, לפגוע בשמו הטוב ובמשלח ידו.

22 לטענתו, הגשת תלונה ללשכת עורכי הדין ולשלטונות המס היו כדי להשפילו, לבזותו ולפגוע במשלח
23 ידו, כאשר הנתבע ידע שהתובע לא קיבל שכר טרחה עבור הנכס הנוסף. לטענתו, הנתבע קיבל
24 חשבונית מס והתובע אינו מחזיק חומר חשבונאי מלפני שנים כה רבות. לטענתו, הנתבע הגיש נגדו
25 תלונות שווא ללשכת עורכי הדין ולשלטונות המס בחוסר תום לב.
26 טוען התובע, כי הנתבע שלח את הודעות דוא"ל לכתובת הדוא"ל במשרדו, המופיע על ניר המשרדים
27 של משרדו, תוך שהנתבע היה מודע לכך שהודעות אלה ובהן לשון הרע לגבי התובע, חשופות לכל
28 עובדי המשרד. הפרסום מהווה לשון הרע והינו משפיל ומבזה, הוא היה בפומבי והיה מיועד להגיע
29 לאחרים.

30
31 9. התובע טוען, כי המיילים הרבים שנשלחו אליו בתכיפות בלתי מוסברת ובמועדים צפופים, מבלי
32 שהנתבע חיכה לקבל את תשובתו, מעידים על מטרה לפגוע בו, להטרידו, להוציא דיבתו רעה,
33 האשמת שווא, פגיעה בשמו הטוב ובעבודתו. לטענתו, הנתבע הפעיל עליו אמצעי סחיטה כדי לאלצו
34 ליתן לו שירותים משפטיים ללא תשלום.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 13-08-19549-08 שילר נ' קורי

תיק חיצוני:

1 התובע טוען, כי לא התרשל בניהול תיק העיזבון. כאשר תיק העיזבון של המנוחים היה עדיין
2 במשרדו, הנתבע, באמצעות בא כוחו צילם עשרות או מאות מסמכים מתיק העיזבון, מה שמצביע
3 שהנתבע יכול היה להתקשר עמו בכל עת ולטענתו, הנתבע מעולם לא פנה אליו טרם ששלח תלונה
4 ללשכת עורכי הדין.

תמצית טענות ההגנה

5
6
7 10. בהודעות הדוא"ל שנשלחו אל התובע ובמכתב אל לשכת עורכי הדין, אין כל אמירות פוגעניות
8 והמכתב לא נשלח למוסדות ציבור אחרים וגם לא אל רשות המיסים. פניות הנתבע אל התובע ואל
9 לשכת עורכי הדין, נעשו בתום לב, הנתבע מעולם לא איים על התובע ואין במשלוח הודעות דוא"ל
10 משום הטרדה מאיימת. הנתבע מעולם לא פגע ולא השמיץ את התובע, תוכן הפרסום אינו כולל
11 אמירות משמיצות, אלא תלונה על התנהגות התובע כעו"ד ובקשה לברור נושא הקשור לתובע. עוד
12 טוען הנתבע, כי פנה פעמים רבות אל התובע, מאחר שפניותיו לא נענו פנה אל לשכת עורכי הדין.

13
14 11. לגרסת הנתבע, הפרסומים מוגנים בהגנה מוחלטת, במסגרת ההגנות המפורטות בס' 13(5) ו-
15 13(7) לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה 1965, (להלן: "החוק"), כיוון שמדובר בהודעות דוא"ל
16 אלקטרוני ששלח הנתבע, לקוח לשעבר של התובע, אל הדוא"ל האלקטרוני של התובע, ותלונה
17 ללשכת עורכי הדין שהינה הגוף הממונה לטיפול בתלונות על עורכי דין.
18 בנוסף, טוען הנתבע שס' 15(5) קובע הגנה כאשר מדובר בהבעת דעה כבעל דין, כבא כוחו של בעל
19 דין..... וס' 15(8), כאשר מדובר בתלונה על הנפגע לרשות מוסמכת, כאשר הנתבע האמין באמונה
20 כנה בנכונות האמור במכתב ששלח ללשכת עורכי הדין. במכתב זה מלין הנתבע על חוסר שביעות
21 רצונו מהשירות שקיבל מתובע שייצג אותו, מה עוד שהמכתבים לתובע וללשכת עורכי הדין אינם
22 מתלהמים ואין בהם לשון הרע.

23
24 12. לטענת הנתבע, הודעות הדוא"ל ששלח הנתבע לתובע וללשכת עורכי הדין היו אודות תפקודו של
25 התובע בהליך המשפטי שניהל עבור הורי הנתבע. העובדה שההליך המשפטי נוהל לפני שנים, אינה
26 שומטת את הקרקע לפרסומים מותרים. כל הפרסומים שנשלחו לדוא"ל המופיע על נייר המכתבים
27 של התובע וללשכת עורכי הדין, עסקו באופן תפקודו של התובע בטיפול בעיזבון הורי הנתבע, דהיינו,
28 בנסיבות הליך משפטי. הנתבע טוען שלא הוצג כל פרסום לרשות המיסים, ולכן אין מדובר בפרסום
29 כלל. הנתבע טוען, שהתובע התרשל בכך שלא שמר על הנכס ברח' סירקין מפני פלישת אחייניו ונדרש
30 הליך פינוי ארוך, הוא שכח נכס בקרית אונו מסגרת העיזבון. הנתבע מאשר בתצהירו (ס' 10-11) כי
31 רב הפעולות הקשורות במימוש צוואת אביו נעשו עוד טרם מונה התובע לתפקידו כמנהל עיזבון.

דיון

32
33
34 13. השאלה הצריכה הכרעה בתביעה דנן, האם הפרסומים נשוא תביעה זו מהווים עוולת לשון הרע.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 19549-08-13 שילר נ' קורי

תיק חיצוני:

1 התביעה דן מתבססת על הודעות הדואר האלקטרוניים ששלח הנתבע לכתובת הדואר האלקטרוני
2 של משרדו של התובע, תלונה ללשכת עורכי הדין וטענה שהוגשה תלונה לשלטונות מס הכנסה, שלא
3 הוצגה כל ראיה להגשתה.

4
5 אין חולק בדבר הודעות דוא"ל ששלח הנתבע אל התובע, לכתובת הדוא"ל של משרד התובע כפי
6 שמופיע על ניר המכתבים שלו ואין חולק שהוגשה תלונה ללשכת עורכי הדין. כאמור, לא הוצגה כל
7 ראיה שהוגשה תלונה לשלטונות מס הכנסה.

הודעות הדואר האלקטרוני

8
9
10 14. בהודעות הדואר האלקטרוני ששלח הנתבע אל התובע, טען הנתבע:
11 בהודעה מיום 11.7.13 בשעה 16:03 שלח הנתבע לתובע דוא"ל: **"בקשה לברור נושא הקשור לעו"ד**
12 **שילר."**

13 ההודעות מיום 11.7.13 בשעה 16:09 כתב הנתבע: **"1-מצ"ב נסח טאבו**
14 **2_אבקשך להשלים את המלאכה ולחלק גם מגרש זה ביני ובין יורשי בועז קורי ז"ל.**
15 **3.היות ומדובר בטעות שלך הרי שעשייה זו כלולה בשכר הטירחיה שקבלת."**
16 בשעה 16:29 כתב הנתבע: **"נא להעביר לי את מספר תיק העיזבון לצורך מילוי טופס התלונה"**.
17 בשעה 16:40 כתב הנתבע: **"לא קיבלתי חשבונית שמתייחסת לתשלום עבור פעולתך בתיק עיזבון**
18 **הורי נא לשלוח לי העתק החשבונית אם אתה חושב ששלחת"**
19 בשעה 21:15 כתב הנתבע: **גד שילר, "אתה תהיה זה שיחליט איד יתנהלו הדברים. התעלמות שלך**
20 **מפניו תובא בפני הועדה המתאימה ללשכת עורכי הדין."**
21 בשעה 21:23 כתב הנתבע: **"גד שילר, "למיטב זכרוני לא קבלתי ממך חשבונית על סכומי הכסף**
22 **ששולמו לך על ידי בהקשר לניהול העיזבון, גם כאן תהיה זו בחירה שלך כיצד לנהוג, לשלוח לי**
23 **העתק חשבונית או להשאיר בידי את הטיפול על פי הבנתני"**.

24
25 15. ביום 28.7.13 כתב התובע לנתבע אימייל, מכתובת הדואר האישי שלו ופרט, כי סיים את
26 תפקידו כמנהל עיזבון הוריו וכי הנכס הנוסף לא היה ידוע לו ולירשי בועז, הוא לא מפורט בהסכם
27 בינו לבין אחיו ולא נכלל בבקשת שכר הטרחה שהגיש כמנהל עיזבון.
28 ביום 28.7.13 בשעה 11:03 כתב הנתבע לתובע לכתובת האישי שלו שצוינה ע"י התובע באימייל
29 הנ"ל: **"התלונה נגדך נשלחה הובקר ללשכת עורכי הדין שם תאמר את דבריך"**
30 בשעה 11:09 כתב הנתבע: **"התלונה הועברה לוועדת האתיקה של לשכת עורכי הדין, למנהל עיזבון**
31 **יש תפקיד המעוגן בחוק על אחת כמה וכמה שמנהל העיזבון היה גם עורך צוואת אבי אברהם ז"ל.**
32 **אני מניח שועדת האתיקה של לשכת עורכי הדין תדון בנושא ותיתן דעתה לבקשתי ולתשובותיך"**.
33 בשעה 11:21 כתב הנתבע: **"אתה טועה ומטעה. חלקת האדמה וזיתה מוכרת לאבי ז"ל אשר בקר**
34 **יחד עם אימי ו"ל בחלקה הנ"ל שעליה גדלו חקלאיים תותים ולכן נקראת "גבעת התותים" ואני**
35 **ידעתי על קיומה"**.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 13-08-19549-08 שילר נ' קורי

תיק חיצוני:

1 בשעה 11:29 כתב : מהו תפקידו של מנהל עזבון ומה שכרו'. תפקידיו של מנהל עזבון פורטו בסעיף
2 82 לחוק הירושה: "מנהל עזבון חייב, בכפוף להוראות בית המשפט, לכנס את נכסי העזבון, לנהל
3 את העזבון, לסלק את חובות העזבון, לחלק את יתרת העזבון בין היורשים, לפי צו-ירושה או צוואה
4 מקוימת, ולעשות כל דבר אחר הדרוש לביצועם של צו ירושה או של צוואה מקוימת".

5
6 16. ביום 29.7.13 כתב הנתבע אל התובע: אני חושב שאתה עושה טעות. הפרוצדורה של העבת
7 החלקה על שם בועז ועל שמי קל המאוד כל המסמכים בידך. זה פשוט יותר מכל הדיונים בלשכת
8 עורכי הדין. אני מבקש שתשקול שנית את הנושא."

9 ביום 30.7.13 בשעה 10:10 כתב הנתבע אל התובע: "כתבתי לך שלא קבלתי חשבונית עבור תשלום
10 שכר הטרחה. שלח העתק אם שלחת אלי. יש דרכים למצות את הדין עם מעלימי מס. ואפעל אם
11 לא אקבל העתק החשבונית.

12 בשעה 19:10 כתב הנתבע: לחשבונית יש העתק שלח את ההעתק .. אם לא...אפעל כראות עיניי"
13 ביום 31.7.13 כתב הנתבע: לא סיפקת העתק חשבונית ולכן פעלתי כך שמס הכנסה יבדוק אותך.

14
15 17. הודעות הדוא"ל הראשונות נשלחו לכתובת הדואר המופיע על נייר המכתבים של התובע. לאחר
16 שהתובע כתב לנתבע, ביום 28.7.13 מכתובת הדוא"ל האישי שלו, גם הנתבע השיב לו לכתובת הדואר
17 האישי שלו.

18 ברוב ההודעות מבקש הנתבע לקבל חשבונית בגין תשלום שכר טרחתו, או עותק ממנה, שהתובע
19 טעה כאשר לא רשם את אחד הנכסים של המנוח, שהתובע מטעה כאשר טוען שהנתבע לא ידע
20 אודות הנכס הנוסף ושיש דרכים לפעול מול מעלימי מס.

21
22 שני עדי התביעה, עו"ד טליה אבני ועו"ד אורי סמיט, העידו שנחשפו להודעות הדוא"ל ששלח הנתבע
23 לכתובת משרד התובע, המופיעה על נייר המכתבים של התובע.

24
25 18. עו"ד סמיט העיד:

26 על איזה מסמכים בדיוק אתה מדבר?

27 ת. אני זוכר מיולי וזוכר את האשמות שהוטחו לגבי אי מילוי האשמות שהופנו כלפי מר שילר
28 על אי מילוי תפקידו והאשמה לגבי אי המצאת חשבונית ותלונה למס הכנסה וכן איום
29 בתלונה ללשכת עורכי הדין

30 ש. מתי ראית את ההודעות האלה בפעם האחרונה?

31 ת. כשעבדתי עם מר שילר – רוב העבודה נעשית בחדרו והמיייל המשרדי קופץ על המסך וזה
32 פעם אחת שנחשפתי ובפעם השניה שנחשפת היא באמצעות המייל המשרדי.

33 ש. הם קופצות גם אצלך?

34 ת. ראיתי את ההודעות בחדר של גז שילר ובחדרי יש גישה לתיבת הדואר המשרדית

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 13-08-19549-08 שילר נ' קורי

תיק חיצוני:

- 1 ש. קראת אותם?
2 ת. כן
3 ש. זה בסדר שקראתי?
4 ת. כן, כי עו"ד שילר פתח אותם ואני ראיתי אותם. הוא לא הסתיר את המסך,
5 אחרי שקרא אותם הוא לא מחקם ולא העבירם למקום שזה לא הדואר המשרדי?
6 ת. לא.
7 ש. אחרי שכבר ראה מה הנוסח שלהם ואתה היית אצלו?
8 ת. נחשפתי בשני אופנים פעם בחדר של שילר ואח"כ במייל של המשרד
9 למה פתחת עוד פעם את ההודעה שראית בחדרו של שילר?
10 ת. היה מטר של הודעת דואר אלקטרוני כשפתחתי את התיבה במשרדי, וכאשר פתחתי
11 נחשפתי והיו גם הודעות שלא קראתי אצל שילר
12 אתה השארת אותם בתא הכללי?
13 ת. השארתי אותם בתיבה המשרדי ולא נגעתי בהם.
14 ש. השארת זאת שגם אחרים יראו?
15 ת. לא ראיתי צורך לשאול אותו. כל אחד נחשף לזה במשרד כי זה תיבת דואר משרדי
16 ש. זה היה ביום אחד?
17 ת. יום אחד היה במקובץ מטר של דואר ואני זוכר יום יומיים אחרי אולי תחילת שבוע אחרי
18 אבל בסמיכות. ראיתי פעם מטר של הודעות בחדרו של שילר ובפעם שניה את אותו רצף
19 של הודעות בחדרי וכמה ימים אחרי ראיתי עוד רצף של הודעות
20 ש. מפנה לנספח 16 לכתב התביעה, זה מייל של מר שילר הוא פרטי?
21 ת. כן. את ההודעה הזו ראיתי
22 ש. את ההודעות במייל הכללי של המשרד, גם אותם ראית?
23 ת. כן
24 ש. איך ראית את ההודעה הפרטית ששילר שלח?
25 ת. עו"ד שילר שיתף אותי בזה. (ע" 10 - 11 לפרוטוקול).
26
27 19. דהיינו, גם הודעות הנתבע שנשלחו לכתובת הדואר הפרטי של התובע, הוצגו ע"י התובע
28 לעובדיו, ובסיכומי התשובה טען התובע, שהראה זאת לעובדיו כדי לשפר את תדמיתו, אך די בכך
29 שהיה מראה לעובדיו את ההודעה שהוא שלח לנתבע ולא היה צורך לחשוף את ההודעה של הנתבע
30 לתובע.
31
32 הודעות דוא"ל ראשונות נשלחו מהנתבע לתובע לכתובת הדואר האלקטרוני של המשרד, בין
33 התאריכים 10.7.13 ל- 11.7.13, כאשר 6 מהן ביום 11.7.13.
34 התובע מאשר בעדותו, שבתחילה הוא השיב לתובע מכתובת דוא"ל המשרדית ולא האישית, כיוון
35 שלחץ על "השב". משכך, לא יכולה להיות לו טענה כלפי הנתבע שכתב לו שוב לאותה כתובת דוא"ל.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 19549-08-13 שילר נ' קורי

תיק חיצוני:

1 ככל שרצה שהמשך ההתכתבות ביניהם תהיה באמצעות הדואר האישי שלו, היה על התובע להשיב
2 מיד לנתבע מכתובת דואר זה ואף לציין שיכתוב לכתובת זו בלבד.

3
4 20. כל עוד התובע לא השיב לפניית הנתבע, המשיך הנתבע לשלוח אליו פניות חוזרות ונשנות,
5 ולאחר שהתובע השיב לנתבע לראשונה ביום 28.7.13 מהדואר האישי שלו ולא מכתובת המשרד, גם
6 הנתבע השיב לו לכתובת הדואר האישי שלו. אמנם לא מצאתי בתיק הודעות דוא"ל ששלח התובע
7 לנתבע לפני יום 28.7.13, אך התובע העיד:

8 **ש. סעיפים 17-19 לתצהירך אתה מפנה לנספחים 9-11 ואתה כותב שנשלחו לכתובת משרד**
9 **ומצטט... אכן מסעיף 20 ונספח 12 אתה אומר ששלח אליך, ובסעיף 27, לפי גריסתך הם**
10 **נשלחו למייל המשרדי ואתה ענית לו מהמייל שלך?**

11 **ת. אני ענית לו מהמייל המשרדי.**

12 **ש. אין לך תיבת מייל שלך?**

13 **ת. יש.**

14 **ש. אז למה ענית לו מהמייל המשרדי?**

15 **ת. כי עשיתי השב**

16 **ש. אז על אתה מתלונן שהוא מתכתב איתך במייל שאתה מתכתב איתו, ואתה בעצמך מנהל**
17 **את זה בעיני כל ולא מעביר זאת למייל הפרטי שלך?**

18 **ת. ראשית הייתי מאוד מעוניין שעובדי יראו את תשובתי שמסבירה הכל ואני לא בא**

19 **בתלונות שהעובדים שלי ראו את המיילים אלא מציין עובדה. הם לא עשו זאת במחתרת**
20 **ולא פורצי מסכים. המייל שלי חשוף.....**

21 **ש. אתה מלין על הנתבע שהודיע לך שמגיש תלונה נספחים 17-18, אם לא היה מדויע לך**
22 **והיית מקבל זאת בדואר גם זה היה מגיע למזכירה שהיתה ממיינת?**

23 **ת. היא היתה פותחת זאת**

24 **ש. במה זה שונה שהודיע לך בדואר האלקטרוני?**

25 **ת. יכול להיות. הלשכה שלחה אליך את התלונה ומזכירתי פתחה זאת בנוסף לעורכי הדין.**
26 **נדמה לי שכתוב אישי סודי וסביר להניח שלא פתחה אותו אבל אני לא זוכר. (ע' 5-6 לפרוטוקול).**

27
28 21. כאמור, ככל שהתובע רצה שהודעות הדוא"ל מהנתבע לא ייחשפו, היה עליו להודיע לנתבע
29 לאחר ההודעה הראשונה, שעליו לכתוב לו לכתובת הדואר האישי שלו ולא לכתובת המשרד. הנתבע
30 לא ידע ולא יכול היה לדעת שמדובר בכתובת דוא"ל שחשופה לכל עובדי המשרד.

31
32 סי' 2(ב)(1) לחוק קובע"י

33 **. (א) פרסום, לענין לשון הרע - בין בעל פה ובין בכתב או בדפוס, לרבות ציור,**
34 **דמות, תנועה, צליל וכל אמצעי אחר.**

35 **(ב) רואים כפרסום לשון הרע, בלי למעט מדרכי פרסום אחרות:**

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 13-08-19549-08 שילר נ' קורי

תיק חיצוני:

1 **(1) אם היתה מיועדת לאדם זולת הנפגע והגיעה לאותו אדם או לאדם אחר זולת הנפגע;**
2 הודעות הדוא"ל לא היו מיועדת לאחר פרט לתובע עצמו וכאמור, הנתבע לא ידע ולא יכול היה
3 לדעת, שהוא פתוח לאחרים. הודעת הדוא"ל נשלחה לכתובת הרשומה על נייר המכתבים של התובע
4 ונושאת את שמו האישי (gads) לכן התובע לא הוכיח את יסוד הפרסום ואין מדובר בפרסום
5 כהגדרתו בחוק.

6
7 בת.א. 77993/04 אליעזר מסר נ' מרום דרור קבעה כב' השופטת מרק הורנצ'יק:
8 **בענייננו, אין המדובר בפקס, ואין המדובר במכתב אלא בהודעת מייל לתא דוא"ל אישי. הכתובת**
9 **נושאת את שמו של התובע במפורש ELL.MESSER כך שאין חולק על העובדה כי כתובת הדוא"ל**
10 **הינה כתובתו האישית של התובע.**

11 **דהיינו, המדובר בהודעת תקשורת בין מחשבים, אשר נשלחה ישירות אל התובע, ובאמצעות**
12 **כתובת הדוא"ל הנושאת שמו הפרטי**
13 **גם במקרה זה, עפ"י העדויות כתובת הדוא"ל הייתה נגישה לעובדים אחרים.**
14 **טוענת הגב' בן משה כי בדרך כלל היא נגישה לדוא"ל האישי של התובע, אלא שבמקרה זה**
15 **הפרסום הובא לידיעתה ביוזמתו של התובע.**

16 **סבורתי כי נגישותה של העובדת לתא דוא"ל אישי, איננה נסיבה המהווה "פרסום" כמשמעו**
17 **בסעיף 2 לחוק איסור לשון הרע.....**
18 **התפתחות הטכנולוגיה מאפשרת שיחות באמצעות קווי תקשורת אלקטרוניים – שיח בין**
19 **מחשבים" באמצעות תאי דואר אלקטרוניים אישיים.**

20 **עצם הכללתם בהגדרה אחת של הפרסום, בסעיף 2 לחוק איסור לשון הרע שיכול ויהיה – דיבור**
21 **בעל פה, שיחת טלפון, טלפון אלחוטי, רדיו, טלפון נייד, מכשיר קשר אלחוטי או תקשורת בין**
22 **מחשבים - מבססת את המסקנה שהמחוקק בא להגן על "סוד השיח" בעת אמירתו, ואיננו רואה**
23 **כפרסום אותו שיח בין שניים שאחד מהם הוא "הנפגע".....**

24 **מכאן עולה המסקנה כי תקשורת בין מחשבים, כמוה כשיחה "בעל פה" אשר הוראות סעיף**
25 **2(ב)2 לחוק איסור לשון הרע אינו חל לגביה. אין הודעת הדוא"ל בגדר הודעה בכתב לעניין יסוד**
26 **"הפרסום" הדרוש בחוק איסור לשון הרע. על כן, במקרה שבו בעל השיח האלקטרוני-"הנפגע"-**
27 **נתן את הסכמתו לפרסום "להאזנה לשיח האלקטרוני", לאדם זולתו, אין המדובר בפרסום על פי**
28 **הוראות סעיף 2(ב)1 לחוק איסור לשון הרע.**

29 **כך, אם אחד מבעלי "השיח האלקטרוני" הוא "הנפגע", מאפשר הצגה ("השמעה") של השיח**
30 **האלקטרוני לאדם אחר זולתו, כמוהו כמי שמוסר מיוזמתו את תוכנה של הודעת דואר אלקטרוני**
31 **שהגיעה אליו, ובכך מתאיין יסוד הפרסום שבחוק איסור לשון הרע סעיף 2(ב)1, שכן "השיח**
32 **האלקטרוני" באמצעות תא דואר אלקטרוני אישי הוא שיח המיועד לנפגע בלבד.**

33 **מעת שהנפגע מאפשר לאדם זולתו היוועדות לתא דואר אלקטרוני אישי לא יישאר "השיח**
34 **האלקטרוני" עוד בגדר סוד בין השניים, והנפגע גם לפרסומו.**

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 13-08-19549-08 שילר נ' קורי

תיק חיצוני:

1
2 **קביעה זו, יוצקת תוכן למבחן סף הפרסום הנדרש בסעיף 2(ב)1 לחוק איסור לשון הרע, באופן**
3 **שתקשורת בין מחשבים, שיגור הודעה לתא דוא"ל אישי, כמוה כשיחה בעל פה ואין מתקיים בו**
4 **יסוד פרסום לשון הרע.**

5 השתכנעתי, כי הנתבע 1 הקפיד ועשה כל שביכולתו על מנת שהמייל יגיע לעיניו של התובע בלבד,
6 כאשר הקפיד לשגר בנסיבות ענייננו המייל לדוא"ל האישי. ועל כן הייתה זו שיחה באמצעות קווי
7 תקשורת אלקטרונית שהוא שיח המיועד לנפגע – התובע ויסוד פרסום לשון הרע איננו מתקיים.

8
9
10 שליחת מכתב לדוא"ל האלקטרוני שמסר התובע לנתבע, ולא הודיע לנתבע עם קבלת המכתב
11 הראשון, שאין מדובר בדוא"ל פרטי, אינה מהווה עוולה, כיוון שהנתבע לא ידע ולא יכול היה לדעת
12 שהוא "מפרסם" את המפורט בהודעות דוא"ל אלה.

13
14
15 22. מהעדויות והראיות שהובאו בפני עולה שהנכס הנוסף לא היה בטיפולו של התובע כמנהל
16 העיזבון. הוא מונה לשתי דירות, האחת ברח' מוזיר והשנייה ברח' סירקין והנתבע ואחיו חתמו שאין
17 להם תביעות מהעיזבון. (ס' 9-10 לתצהירו) הנתבע הגיש לתיק בביהמ"ש לענייני משפחה פרטה ללא
18 ידיעתו. הנתבע אישר שהתובע מונה כמנהל עיזבון המנוחים, לאחר שרוב הפעולות הקשורות
19 בצוואת אביו כבר נעשו. הנתבע אישר בעדותו שהסכם חלוקת הרכוש בינו לבין אחיו (נספח ה'
20 לתצהירו) אינו מציין את אותו נכס נוסף בכפר אז"ר וככל לא דובר על נכס זה, אלא על הנכס ברח'
21 המרכולת ומעולם לא שוחח עם התובע אודות הנכס בכפר אז"ר. לדבריו, בקשת שכר הטרחה שהגיש
22 התובע לביהמ"ש לא כוללת כל פעולה הקשורה בנכס בכפר אז"ר, אך לא חשב שבכך התובע מסיים
23 את תפקידו כמנהל עיזבון.

24
25 אלא שכפי שקבעתי, בפניות הנתבע אל התובע בכתובת המשרד, אין כדי פרסום, אלא פנייה אל
26 התובע באופן אישי בכתובת שהתובע מסר על נייר המכתבים שלו. אני דוחה את טענת פרסום לשון
27 הרע בהודעות הדוא"ל

28
29
30 התלונה ללשכת עורכי הדין

31 23. טוען הנתבע, כי פנה ללשכת עורכי הדין, טרם שפנה אל התובע, כיוון שלא הצליח לשוחח עם
32 התובע והוצע לו לפנות ללשכת עורכי הדין.

33
34 כאמור הודעת הדוא"ל הראשונה נשלחה אל התובע ביום 11.7.13 בשעה 09:16.
35 הפנייה הראשונה אל לשכ"ע הייתה ביום 10.7.13 בשעה 07:18 ובה כתב הנתבע שהתובע

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 13-08-19549-08 שילר נ' קורי

תיק חיצוני:

1 היה מנהל עיזבון הוריו והסתבר לו שהוא לא טיפל ברכוש נוסף של אביו של הנתבע. הנתבע פנה
 2 ללשכת עורכי הדין שיבקשו מהתובע "להשלים את מלאכתו כמנהל עיזבון ולחלק את אותו שטח
 3 אדמה בין יורשי אביו ללא כל תמורה נוספת, כיוון שאת שכרו קבל והטעות נעשתה על ידו"
 4 24. ביום 11.7.13 בשעה 16:03 שלח הנתבע דוא"ל ללשכ"ע אליו צורף נסח רישום של חלקה,
 5 שלטענת התובע מצויה ברמת אפעל, ונושא ההודעה "בקשה לברור נושא הקשור לעו"ד שילר".
 6 ביום 28.7.13 שלח אל הנתבע הודעת דוא"ל אליה צורפה התלונה ללשכת עורכי הדין כתב הנתבע בין
 7 היתר:

8 **"עורך גד שילר התרשל בתפקידו ולא כלל בעיזבון חלקת אשמה על שם אבי ז"ל. פניתי מספר**
 9 **פעמים לעו"ד שילר להשלים את עבודתו הנ"ל בחר להתעלם מבקשותי. מן הראוי שועדת האתיקה**
 10 **הדין תכפה על הנ"ל את ביצוע הצוואה ולהשלים את עבודתו כמנהל עיזבון"**

11
 12 לשכת עורכי הדין היא הגוף המוסמך לטפל בתלונות נגד עורכי דין, משכך תלונה כזו חוסה במסגרת
 13 ס' 15(8) לחוק לשון הרע.

14
 15 25. בפסק דינה של כבוד השופטת פרוקצ'יה בע"א 89/04 נודלמן נ' שרנסקי
 16 נקבעו 4 שלבים לניתוח העוולה האזרחית של פרסום לשון הרע:
 17 "מהלך הניתוח של טענת הפגיעה בשם הטוב, המולידה עוולה בנזיקין ומזכה
 18 בפיצוי, בנוי מארבעה שלבים. ראשית, יש לפרש את הביטוי, בהקשר
 19 אובייקטיבי, ולשאוב ממנו את המשמעות העולה ממנו, על פי אמות מידה
 20 מקובלות על האדם הסביר. פרשנות זו יש להשעין הן על מובנם הפשוט של דברי
 21 הפרסום המפורשים, והן על האמור "בין שורותיו", כפי שמכלול זה עשוי
 22 להתקבל ולהתפרש בעיני האדם הסביר (סעיף 3 לחוק). שנית, יש לבחון האם על
 23 פי משמעות זו, מהווים הדברים "לשון הרע" על פי סעיף 1 לחוק, והאם אופן
 24 אמירתם מהווה "פרסום" כמשמעותו על פי מבחני סעיף 2 לחוק. בשלב שלישי,
 25 יש לבחון את תחולת ההגנות השונות על הפרסום, על פי סעיפים 13 עד 15 לחוק,
 26 אשר תחולת מי מהן עשויה לשלול את אחריותו של המפרסם לפרסום לשון הרע.
 27 גם שלב זה עשוי לכלול רכיב המתייחס לפרשנות הביטוי ולסיווגו, למשל, כביטוי
 28 של עובדה או ביטוי של דעה, לשם התאמתו להגנה הרלבנטית. בשלב הרביעי, אם
 29 ממלא הפרסום את תנאי שלושת השלבים הקודמים, נבחנת שאלת הסעדים,
 30 ובתוכם שאלת הפיצוי הראוי לתובע. על כל ארבעת שלבים אלה חולש עקרון
 31 האיזון החוקתי בין הזכות לשם טוב ולפרטיות לבין הזכות לחופש ביטוי...".

32
 33
 34 26. כב' השופט עמית בע"א 751/10 פלוני נגד דיין קבע:

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 13-08-19549-08 שילר נ' קורי

תיק חיצוני:

1 "תרשים הזרימה בתביעת לשון הרע הוא כלהלן: בשלב הראשון נבחנת השאלה
2 אם הביטוי מהווה לשון הרע על פי אחת מארבע החלופות בהגדרה על פי סעיף 1
3 לחוק, והאם מתקיים יסוד הפרסום כמשמעותו בסעיף 2 לחוק. רק אם התשובה
4 חיובית עוברים לשלב הבא ובוחנים אם הביטוי נהנה מאחת החסינויות המוחלטות
5 (פרסומים מותרים) הקבועות בסעיף 13 לחוק. אם נכנס הפרסום לד' אמות אחת
6 החסינויות – דין התביעה להידחות. אם לא כן, אנו עוברים לשלב הבא ובוחנים
7 אם הפרסום מוגן על פי אמת המידה הקבועה בסעיף 14 לחוק על שתי רגליה –
8 אמת בפרסום וענין ציבורי. אם הפרסום אינו נהנה מהגנה זו, יש להמשיך ולבחון
9 אם הפרסום מוגן בתום ליבו של המפרסם, בגדר אחת מהחלופות הקבועות בסעיף
10 15 לחוק במשולב עם חזקות תום הלב בסעיף 16. היה ונתברר כי הפרסום אינו
11 נהנה מהגנת סעיף 14 או מהגנת סעיף 15, או אז עוברים לשלב הרביעי של
12 הסעדים".

13 כן נקבע (פסקה 7 לפסה"ד), כי בחינת כל אחד מהשלבים לא נעשית באופן
14 "סטרילי" במנותק מהשלבים האחרים, כי יש יחסי גומלין בין השלבים השונים
15 והקו התוחם ביניהם איננו חד כפי שעשוי להשתמע.

16
17 27. יש לבחון את המפורט בתלונה ללשכת עורכי הדין באופן אובייקטיבי, האם הוא מתגבש לכדי
18 פרסום המהווה לשון הרע.

19
20 האמירה שהתובע התרשל הינה בבחינת לשון הרע.
21 כדי שתקום הגנת תום הלב מפני הפרסום המהווה לשון הרע, נדרש הנתבע לעמוד בשני תנאים
22 מצטברים, האחת, שהפרסום נעשה במסגרת ההגנות שבס' 15 לחוק ושהפרסום נעשה בתום לב.
23 בעניינינו, אני מוצאת שהנתבע פעל בתום לב בשליחת המכתב ללשכ"ע ואפרט.

24
25 28. כאמור, הפרסום חוסה במסגרת ס' 15(8) לחוק, התלונה הוגשה ללשכת עורכי הדין, שהינה
26 הרשות המוסמכת לקבל תלונות על הנפגע לחקור בעניין המשמש נושא התלונה. עתה יש לבחון אם
27 הפרסום נעשה בתום לב.

28 בתלונה טוען הנתבע לרשלנות מצד התובע בביצוע תפקידו כמנהל עיזבון אביו המנוח. הוא פרט
29 שהתובע בתפקידו כמנהל עיזבון, לא כלל חלקת אדמה ופנייתו לתובע להשלמת עבודתו, לא נענו.
30 בנוסף, ביקש הנתבע מלשכת עורכי הדין/ועדת האתיקה, שתורה לתובע להשלים את עבודתו.
31 הנתבע טוען בפנייתו ללשכת עורכי הדין, כי התובע לא נענה לדרישותיו להשלים את טוען הנתבע
32 לרשלנות עבודתו המשפטית, והתרשל במילוי תפקידו בכך שלא כלל בעיזבון חלקת אדמה.
33 מעדות הנתבע עולה שהנתבע אמור היה לדעת שחלקת האדמה הנוספת אינה כלולה בנכסי העיזבון
34

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 13-08-19549-08 שילר נ' קורי

תיק חיצוני:

1 29. לבחינת ההגנות יש קשר הדוק לעוצמתו של הפרסום הפוגע. בפסקה 7 לפסק
2 דינו של כבוד השופט עמית בפסק דין **אילנה זיין** צוין, כי ניתן לומר שיש
3 "מקבילית כוחות" בין השלבים השונים – ככל שהביטוי או הפרסום הפוגע הוא
4 עוצמתי יותר, כך יידרש יותר בשלב ההגנות הקבועות בסעיפים 14 – 15 לחוק
5 ולהיפך.

6
7 בעניינינו, לשון התלונה ללשכ"ע אינה מתלהמת, הניסוח אינו פוגעני, וניתן
8 לראות בתלונה כהבעת דעה וכמפרטת טענות מקצועיות נגד התובע, הנתבע
9 האמין בכנות ובתום לב, שהיה על התובע לבצע את רישום הנכס הנוסף,
10 מבחינתו, התובע התרשל באי השלמת הרישום.
11 הנתבע אמנם לא הוכיח שהיה על התובע לבצע רישום זה, והוא אמור היה לדעת
12 שלא היה מוטל על התובע לטפל בנכס הנוסף שכאמור לא מופיע בצוואת המנוח,
13 לא נכלל בפרוט עבודת התובע כמנהל העיזבון לצורך קבלת שכר טרחתו, ולא
14 נכללה בהסכם בין התובע לאחיו.

15
16 עם זאת, שוכנעתי שהנתבע, שאינו משפטן, האמין שהיה על התובע לבצע רישום
17 זה, ולכן פנה אל לשכת עורכי הדין הגוף המוסמך, והביע דעתו שהתובע התרשל.

18
19 30. ברע"א 10520/03 איתמר בן גביר נ' אמנון דנקנר, פרט כב' השופט ריבלין שיקולים שיש לקחת
20 בחשבון כאשר בודקים אם הפרסום נעשה בתום לב. יש לבחון את הכוונה שעמדה מאחורי הפרסום,
21 האם זו כוונת זדון או כוונה אחרת, את אמונתו הכנה של המפרסם באמיתות הפרסום, את נושא
22 הפרסום ומושאו, מידתיות הפרסום, לשונו, סגנונו, נוסחו, והיקף התפרסותו.

23
24 מעדות הנתבע, אשר אינו משפטן עולה, שהוא האמין בנכונות האמור בכתב ששלח ללשכת עורכי
25 הדין, שהינו הגוף הממונה לטפל בתלונות על עורכי דין. הוא הביע דעתו, שהנתבע התרשל ברישום
26 הנכס הנוסף, הגם שלא הוכיח שהנכס נכלל במסגרת מינוי התובע כמנהל העיזבון. מכיוון שמצאתי
27 שהנתבע פעל בתום לב, הגשת התלונה חוסה בצל ההגנה שבחוק, גם אם התברר בדיעבד שלגופו של
28 עניין, התלונה לא הייתה נכונה.

29 זאת הגם שהנתבע פנה בכתב ללשכת עורכי הדין, יום אחד טרם שפנה אל התובע, ולטענתו, לא
30 הצליח להשיג קודם לכן את התובע, טענה שלא הוכחה.
31 שוכנעתי מעדות הנתבע, שהוא האמין בכנות, שהיה על התובע להסדיר את כל נכסי העיזבון, אם כי
32 לא ברור מדוע פנה ללשכת עורכי הדין, טרם שפנה בכתב אל התובע.
33 עם זאת, לא מצאתי שלנתבע הייתה כוונת זדון, אלא רצון אמיתי להסדיר את רישום החלקה.

34 משכך, אני דוחה רכיב זה של התביעה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 13-08-19549-13 שילר נ' קורי

תיק חיצוני:

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22

תלונה לרשות המיסים

ביום 31.7.13 כתב הנתבע לתובע: **"לא סיפקת ה עתק חשבונית ולכן פעלתי כך שמש הכנסה יבדוק אותך."**

בפועל לא הוצגה כל תלונה שהוגשה לרשות המיסים, התובע לא טען, וממילא לא הוכיח, שהוזמן לחקירה ברשות המיסים, והנתבע העיד שלא שלח תלונה כזו. משלא הוצג פרסום, אין פרסום לשון הרע, כהגדרתו בחוק.

סוף דבר

לאור המפורט בפסק דין זה אני דוחה את התביעה על כל רכיביה. בנסיבות המקרה, אין צו להוצאות

ניתן היום, ה' שבט תשע"ה, 25 ינואר 2015, בהעדר הצדדים.

אושרי פרוסט-פרנקל, שופטת